

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **O. B.**, zast. Mgr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D., advokátem se sídlem Bašty 2, 658 09 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2005, č. j. 55 Az 239/2004 – 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 10. 2004, č. j. OAM-2741/VL-10-04-2004, jímž bylo rozhodnuto, že se azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje, a jímž bylo současně rozhodnuto, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka v kasační stížnosti ze dne 6. 12. 2005 uvádí, že neovládá český jazyk, proto pověřila sepsáním žaloby svoji známou, která však z neznalosti neuvedla do žaloby všechny skutečnosti, které má žaloba obsahovat. Měla proti následovat výzva k doplnění

žaloby (§ 37 odst. 5 s. ř. s.) Tuto výzvu však soud nezaslal s odkazem na marné uplynutí lhůty stanovené pro rozšíření žaloby, a po té ji odmítl. Porušil tak svou povinnost, když výzvu nezaslal. Namítá porušení § 2 a § 36 s. ř. s. a navrhuje zrušení napadeného usnesení a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ministerstvo vnitra odkázalo na uvážení Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud napadené soudní usnesení Krajského soudu v Brně přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

V souzené věci Nejvyšší správní soud z předmětného soudního spisu zjistil, že důvodem podání žádosti o azyl byl problém s věřitelem, který stěžovatelce dokonce unesl dítě. S věřitelem se nakonec dohodla na odkladu splátek.

Z odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí soudu se podává, že s ohledem na skutečnost, že žaloba neobsahovala žádné žalobní body a zároveň již uplynula lhůta pro podání, resp. pro doplnění žaloby o žalobní body, soud žalobkyni nevyzval postupem podle § 37 odst. 5 věta první s. ř. s. k odstranění vad žaloby jejím doplněním. Jelikož žaloba neobsahovala žádný žalobní bod, nebyla splněna podmínka řízení a tento nedostatek byl neodstranitelný, nebylo možné v řízení pokračovat. Z těchto důvodů soud postupoval podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a žalobu odmítl.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka uplatnila stížnostní důvod, podřaditelný pod ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť kasační stížnost podala z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

K dovození závěru, že kasační stížnost není důvodná, Nejvyšší správní soud dospěl proto, že Krajský soud v Brně správně aplikoval ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný a nelze tak v řízení pokračovat. V důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat nejen základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., ale zejména základní náležitosti žaloby vymezené v § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., včetně žalobních bodů.

V souzené věci je však zřejmé, a v tom se Nejvyšší správní soud ztotožňuje s krajským soudem, že žaloba stěžovatelky žádný žalobní bod neobsahovala, a v takovém případě ani nepřicházela v úvahu výzva soudu k odstranění takovéto vady podání.

Ze zákona vyplývá, že žaloba musí obsahovat alespoň jeden žalobní bod (druhá věta § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žádný žalobní bod žaloba neobsahuje, může být tento nedostatek podmínkou řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z citovaného § 71 odst. 2 s. ř. s. Zákonem přitom není dána zákonná povinnost soudu v takovém případě vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť takto široce pojmávaná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován. Ostatně v tomto smyslu již Nejvyšší správní soud judikoval (viz rozsudek NSS č. j. 4 Azs 3/2004).

Vzhledem k těmto skutečnostem je Nejvyšší správní soud toho názoru, že Krajský soud v Brně postupoval v souladu se zákonem, když předmětné podání žalobkyně odmítl.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a Ministerstvu vnitra náklady řízení nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žádnému z účastníků nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. dubna 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu